

12.7.2010

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift 635/2009, ingediend door Elena Moldoveanu (Roemeense nationaliteit), over de toekenning van een wezenpensioen door de Nederlandse overheid aan Lorenzo Moldoveanu (minderjarige)

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indienster zoekt hulp van het Europees Parlement bij het verkrijgen van een wezenpensioen van de Nederlandse overheid voor haar minderjarige zoon Lorenzo Moldoveanu, een buitenechtelijk kind wiens vader een Nederlander van Roemeense afkomst was en overleden is in 2002. Zij is begonnen met de noodzakelijke formaliteiten om haar zoon krachtens het Roemeense recht als erfgenaam erkend te krijgen en heeft ook contact opgenomen met de Nederlandse ambassade in Boekarest voor assistentie bij het verkrijgen van de Nederlandse nationaliteit en een wezenpensioen voor haar zoon. De Nederlandse autoriteiten weigeren het geboortecertificaat dat is afgegeven door de Roemeense instanties te erkennen, en verklaren daarom haar aanvragen als niet-ontvankelijk.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 16 september 2009. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 202, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 12 juli 2010.

De Gemeenschapsbepalingen inzake sociale verzekeringen voorzien in coördinatie en niet in harmonisatie van de stelsels van sociale verzekeringen. Dit houdt in dat iedere lidstaat zelf de bijzonderheden kan bepalen van zijn eigen stelsel van sociale verzekeringen, o.m. de te verrichten uitkeringen, de voorwaarden om hiervoor in aanmerking te komen, de berekening van deze uitkeringen en de hoogte van de premies. In de EU-wetgeving, met name de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en 574/72, worden gemeenschappelijke voorschriften en beginselen vastgesteld waarmee alle nationale instanties bij de toepassing van de nationale wetgeving rekening moeten houden. Door deze voorschriften wordt gewaarborgd dat nationale wetgevers

de grondbeginselen van gelijkheid van behandeling en niet-discriminatie naleven.

De Commissie heeft met de Nederlandse instanties contact opgenomen om meer duidelijkheid te krijgen in de zaak die in het verzoekschrift aan de orde wordt gesteld. De Nederlandse instanties hebben als volgt geantwoord:

"Het onderzoek in dezen heeft het volgende opgeleverd: de sociale verzekeringsbank (SVB) in Amsterdam is de organisatie die in Nederland belast is met de beoordeling van aanspraken op en tenuitvoerlegging van de algemene nabestaandenwet (ANW) die de weduwen- en wezenpensioenen uitkeert. In het algemeen zijn uit hoofde van de ANW verzekerd personen die in Nederland wonen en/of werken.

Uit het door u ingediende document waarin het overlijden wordt bevestigd van de heer M. (de vader), blijkt dat deze dood is sinds 2002. Dit is de SVB niet bekend. De weduwe, mevrouw S. (indienster) is bij de SVB niet bekend als persoon die mogelijk in aanmerking komt voor een nabestaandenpensioen. In de SVB-archieven wordt geen gewag gemaakt van L. (de zoon), noch van diens moeder (indienster) (sic). Dit betekent dat in verband met het overlijden van de heer M. geen uitkering is aangevraagd.

In het schrijven d.d. 11 september 2002 van de Nederlandse ambassade in Boekarest aan mevrouw S. (indienster), waarvan u mij eveneens een afschrift hebt doen toekomen, wordt gesteld dat de ambassade contact heeft opgenomen met de SVB-vestiging in Leiden, en dat deze in algemene bewoordingen heeft laten weten dat L. niet in aanmerking kwam voor een kindertoelage, daar zijn moeder niet in Nederland woonde en er dus niet verzekerd was. De SVB in Leiden heeft de relatie tussen overledene en de zoon van indienster echter niet diepgaand onderzocht.

Kortom, het kardinale punt is dus dat niet vaststaat dat de heer M. ten tijde van zijn (eventuele) dood woonachtig en dus verzekerd was in Nederland, omdat zijn nabestaanden nooit een uitkering hebben aangevraagd. Indien de overledene op de datum van zijn overlijden niet woonachtig of verzekerd was in Nederland, en derhalve niet verzekerd was overeenkomstig de ANW, kunnen de nabestaanden (wettige echtgenote op het tijdstip van overlijden en eventuele kinderen) overeenkomstig de ANW (voor de tijd vanaf de Roemeense toetreding tot de EU) in aanmerking komen voor een evenredige uitkering op basis van het recht op een soortgelijke uitkering overeenkomstig de Roemeense wetgeving en een daartoe ingediende aanvraag. Een dergelijke aanvraag uit Roemenië heeft de SVB nooit ontvangen.

Indiener moet namelijk in Roemenië een nabestaandenpensioen aanvragen en de bevoegde instanties aldaar moeten contact opnemen met de SVB in Nederland en zoveel mogelijk gegevens verstrekken. De SVB voert vervolgens een onderzoek uit naar de overledene en zij beziet of deze op het tijdstip van overlijden in Nederland verzekerd was. Op de grondslag van de samen met de aanvraag ingediende documenten wordt beoordeeld of er een uitkering wordt uitbetaald."

Als adres van de SVB werd door de Nederlandse instanties eveneens opgegeven:
Sociale verzekeringsbank, Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen.

De Commissie kan bevestigen dat een verzoek om een nabestaandenuitkering overeenkomstig artikel 36 van Verordening (EEG) nr. 574/72 volgens de door deze instelling ten uitvoer gelegde wetgeving moet worden ingediend bij de instelling in de verblijfplaats. In dit artikel wordt voorts bepaald dat de instelling in de verblijfplaats, als een persoon niet onder de wetgeving van de lidstaat van verblijf valt, de aanvraag doorstuurt naar de instelling van de lidstaat wiens wetgeving het laatst op hem van toepassing was.

Overeenkomstig bijlage 2, punt "V. ROEMENIË", van Verordening (EEG) nr. 574/72, is de voor nabestaandenuitkeringen bevoegde instelling in Roemenië de "Casa județeană de pensii și alte drepturi de asigurări sociale" (Districtskantoor voor pensioenen en andere rechten op sociale verzekeringen).

Conclusie

Om haar aanspraak op een nabestaandenpensioen te handhaven moet indienster, zoals hierboven vermeld, een aanvraag indienen bij de Roemeense instelling.